

# บัณฑิตน้อยชิมชับบทเรียนชีวิตล้ำค่า เบื้องหลัง 'สามเณรปลูกปัญญาธรรมปี ๖'



จาริกบ้านจาริกธรรม

พระมหาอภิชาติ ฐมมากินนโท  
วัดทองนพคุณ คลองสาน กรุงเทพฯ

**ครั้ง**ที่แล้วได้เล่าถึงเรื่อง ห้วงเวลาของการพัฒนาตน เบื้องหลัง “สามเณรปลูกปัญญาธรรมปี ๕” ห้องเรียนธรรมะถ่ายทอดสดเรียลไทม์สู่ผู้วัดเขาวง (ถ่านารายณ์) อ.พระพุทธบาท จ.สระบุรี สำหรับโครงการสามเณรปลูกปัญญาธรรมปี ๖ ก็ยังสัญญาเอาไว้ที่เดิม

ขอเล่าให้ถึงเบื้องหลังบางแง่มุมของบัณฑิตน้อยผู้บวชเรียนชิมชับบทเรียนชีวิตอันล้ำค่า ผ่านกระบวนการเรียนการสอน เรียนรู้วิถีชีวิตของความเป็นสามเณรภายใต้แนวคิด “รักตน-รักคน-รักโลก-รักจักรวาล” เพื่อค้นหาและเข้าใจความหมายที่แท้จริงของ “ความรักจักรวาล” ตลอดเวลา ๑ เดือนเต็ม จากเยาวชนที่ถูกคัดเลือกมาทั้ง ๑๒ คนต่างมีบุคลิกที่แตกต่างกันเรียกได้ว่า ๑๒ คาแรคเตอร์

เมื่อกล่าวถึงเยาวชนผู้ถูกคัดเลือกเข้ามาบวชในรุ่นนี้มีความพิเศษอยู่ หรืออาจจะบอกว่า บุญบวชมาถึง ก็ได้ หนึ่งในสิบสองคน คนหนึ่งตอนเด็กๆ พ่อเคยพาขับรถเข้ามาในวัดเขาวง แล้วก็เจอหลวงตา พระครูภาวนาพิลาส พระอาจารย์ใหญ่โครงการสามเณรปลูกปัญญาธรรมปี ๖ อยู่ๆเด็กก็พูดกับ

หลวงตาว่า “หลวงตาครับ โตขึ้นผมจะมาบวชเป็นลูกศิษย์หลวงตา”

ผ่านไป ๕-๖ ปีแล้วที่ถูกคัดเลือกมาบวชที่วัดเขาวงที่เคยสัญญากับหลวงตาไว้ ดูเหมือนว่าโลกนี้ไม่มีความบังเอิญ มีแต่ความตั้งใจที่ตรงกัน และอีกคนหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นน้องเล็กที่สมัครเข้าบวชในโครงการ แล้วมองก็ไปดูพี่เขาค่ายคัดเลือกสมัครบวช แต่บุญของน้องเต็มบริบูรณ์ บุญบวชมาถึง พี่ที่มงานเห็นแววก็เลยถามว่าอยากบวชไหม พี่ก็เลยต้องเสียสละให้น้องได้บวชแทนอย่างที่ไม่เรียกว่าบุญบวชมาถึงจะเรียกว่าอะไร

เมื่อกล่าวถึงการมาอยู่ร่วมกันไม่ต้องห่วง มีความอุ่นใจเกิดขึ้นแน่นอน ตามประสาของเด็กๆ บางรูปก็ร้องไห้กลับบ้าน บางรูปก็ยังไม่คุ้นชินกับวิถีของการเป็นสามเณร จำวัดติดตึ้นเช้า ทำวัตรสวดมนต์



บิณฑบาต ทำกิจวัตรประจำวัน คงไม่ได้สบายเหมือนเด็กๆ ทั่วไป หน้าที่ของพระวิทยากร พระอาจารย์ที่เลี้ยงจะอย่างไรให้สามเณรเข้าใจบทเรียนเรื่อง รักตน รักคน รักโลก เป้าหมายคือความรักจักรวาล การที่จะให้สามเณรได้เข้าใจว่า “โลกทั้งผองเราคือพี่น้องกัน” แท้จริงแล้วคนทุกคนคือคนคนเดียวกัน สรรพสิ่งบนโลกนี้เกี่ยวข้องกัน อิงอาศัยซึ่งกันและกัน สิ่งมีชีวิต ต้นไม้ ไบโหญาทุกต้นคนทุกคนล้วนเกี่ยวข้องกันและกัน ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะถ่ายทอดให้สามเณรได้เข้าใจ

กระบวนการเรียนการสอน ไม่ได้สอนด้วยตำรา ทฤษฎีอย่างเดียว แต่สอนด้วยการพาลงมือปฏิบัติจริง การเรียนการสอน เรียนรู้ผ่านผัสสะทั้ง ๖ คือ

# คม ชัด ลึก

Khom Chad Luek  
Circulation: 300,000  
Ad Rate: 1,080

Section: First Section/-

วันที่: พุธที่ 23 พฤษภาคม 2562

ปีที่: 18

ฉบับที่: 6330

หน้า: 9(ขวา)

Col.Inch: 93.20

Ad Value: 100,656

PRValue (x3): 301,968

ศิลปิน: ชาว-ดำ

คอลัมน์: จาริกบ้านจาริกธรรม: บัณฑิตน้อยชิมชัรบพเรียนชีวิตล้ำค่า เบื้องหลัง 'สามเณรลูก...

ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ตาเห็นรูป หูได้ยินเสียง จมูกดมกลิ่น ลิ้นลิ้มรส กายสัมผัส ใจรับรู้

พระอาจารย์ทุกรูปเชื่อว่า ทุกคนสามารถพัฒนาได้ ทุกคนสามารถจะเข้าใจและไปถึงความรักจักรวาลได้ เพียงแต่อาศัยกาลเวลา ความรัก ความเมตตา ความเข้าใจ เข้าใจในสิ่งที่เขาเป็น แล้วค่อยๆ ปรับไปที่ละเรื่องๆ และที่สำคัญความอดทน ในฐานะผู้สอน ในฐานะของความเป็นครู ครูที่ต้องมองหาความดีของศิษย์ให้เจอ

ช่วงเวลา ๑ เดือนคงเป็นช่วงเวลาที่สำคัญสำหรับการใช้ธรรมะมาพัฒนาดนของเหล่าสามเณร ในการบวชครั้งนี้หลายคนคงเห็นการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นของเหล่าสามเณร แต่คงดีที่สุดในสิ่งที่เขาเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าเราคาดหวังว่าจะต้องเป็นอย่างนั้น อย่างนี้ อาจจะผิดหวัง ถ้าไม่คาดหวังก็ไม่ผิดหวัง

ธรรมะจะดีขนาดไหน ถ้าเขาไม่เปิดใจรับเข้าไป ปฏิบัติก็เปล่าประโยชน์ เหมือนเรามียาดีที่สุด แต่ถ้ายาไม่ถูกโรค หรือไม่ได้รับประทานโรคก็ไม่หาย



บวชเรียนอันสำคัญยิ่งในการพัฒนาตน ในกระบวนการฝึกตน มีทั้งการชม การให้กำลังใจ การพูดดี การใช้ไม้อ่อน การใช้ไม้แข็ง การให้ความรัก ความเมตตา ก่อนให้ความรู้ เรียกว่าทำทุกอย่าง เพื่อให้เหล่าสามเณรได้มีสติดูแลใจ มีสติดูแลตัวเอง ควบคุมอารมณ์ตัวเองได้

ผู้เขียนขอยกบทสนทนาระหว่างพระอาจารย์กับสามเณรรูปหนึ่งมาแบ่งปัน พระอาจารย์ถาม สามเณรตอบ เป็นการเล่าสู่กันฟัง

“ประทับใจอะไรในการบวช”

“ได้เจอเพื่อนใหม่ๆ ไม่ใช่แค่ผมที่ได้เพื่อนรอบคร้วผมด้วย เป็นการสร้างความเป็นญาติ จากครอบครัวหนึ่งไปสู่ครอบครัวหนึ่ง ต่อๆ กันไป”

“ความตั้งใจในการบวช”

“ได้ทำบุญให้พ่อแม่”

“สิ่งที่อยากที่สุดในการบวช”

เวลาตัดเดือนเพื่อนๆ แล้วเพื่อนไม่ฟัง แต่ผมก็เข้าใจนะในสิ่งที่เขาเป็น เพราะตอนเด็กก็เคยเป็น ทำให้ผมเข้าใจความรู้สึกของพ่อแม่ พ่อแม่ก็ไม่เคยย่อท้อในการที่จะตักเตือน รักไว้ให้ผูก รักลูกให้ดี”

“สิ่งที่จะนำไปปรับใช้หลังจากลาสิกขา”

“จะทำสมาธิให้มีสมาธิในการเรียน จะสอนเพื่อนในการนั่งสมาธิ การสร้างจังหวะ ๑๔ จังหวะ”

“คิดว่าการบวชได้พัฒนาตนเองเรื่องอะไร”

“การมีสมาธิ สติ เป็นสามเณรแล้วไม่สามารถทำเหมือนโยมได้”

“ถูกต้องเป็นอย่างไรบ้าง”

“ผมมีความประทับใจในช่วงของการเดินจงกรม

ผมมองไปที่เทียนแล้วทำให้ผมได้คิด ผมคิดว่าเทียน ไล่เทียนเปรียบเสมือนชีวิตของครู ที่ค่อยเผาผลาญตัวเองและให้แสงสว่างกับลูกศิษย์ เปลวไฟเหมือนความรู้ น้ำตาเทียนเป็นเชื้อให้ไฟลูกใหม่ก็เหมือนนักเรียนที่ตั้งใจ น้ำตาเทียนที่ไหลออกมาก็เหมือนนักเรียนที่ไม่ตั้งใจ”

“ถ้าเราเป็นต้นไม้อะไรจะผลิบานความดีสักอย่างหนึ่ง จะผลิบานอะไร”

“ผมจะเลี้ยงหัวใจพ่อแม่ ด้วยการเป็นเด็กดีครับ”

และขอเล่าถึงเนื้อหาบางส่วนของการบรรยายธรรมของสามเณรรูปหนึ่ง ที่เกิดขึ้นจากการที่พระอาจารย์ท่านถามตอบพูดคุยแล้วก็เรียบเรียงออกมา ซึ่งสามเณรใช้เป็นบทบรรยายธรรมในวันลาสิกขา

“ถ้าพ่อกับแม่ไม่ทำหน้าที่ ลูกๆ ก็ลำบาก และถ้าลูกๆ ไม่ทำหน้าที่ พ่อกับแม่ก็ลำบาก เช่นกัน”

ในขณะที่ผู้เขียนนั่งฟัง ก็สัมผัสได้ถึงความรู้สึกของคนหนึ่งมีความรู้สึกอยากจะบอกพ่อแม่ ซึ่งเป็น การฟังบรรยายธรรมรูปเดียวในจำนวน ๑๒ รูป ที่ฟังแล้วน้ำตาไหลออกมา เป็นความตื่นตัวตั้งใจอย่างบอกไม่ถูก ความรู้สึกเสียงบรรยายมันอินเข้าไปในใจ หลับตาแล้วนึกตามเสียง เป็นอะไรที่ซึ่งมากยิ่งขึ้นในช่วงสุดท้ายของการบรรยายธรรมเนื้อความ

ที่สามเณรได้สารภาพกับหลวงตาว่า ตัวเองได้อธิษฐานใจขอกลับมาบวชกับหลวงตาอีกว่า “หลวงตาครับ ผมได้อธิษฐานในใจกับหลวงตาว่า ถ้าผมจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ แล้ว ผมจะมาบวชเป็นลูกศิษย์หลวงตาอีก”

ความประทับใจในวันแรกของการบวชของเหล่าสามเณร คือ ได้เห็นพิธีกร อาจารย์อุทัยมุลแก้ว จากมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ที่สามเณรรูปหนึ่งมีหน้าเหมือนกันอย่างพ่อกับลูก ตอนเห็นภาพอาจารย์ก้มลงกราบที่เท้าของสามเณรอย่าง

# คม ชัด ลึก

Khom Chad Luek  
Circulation: 300,000  
Ad Rate: 1,080

Section: First Section/-

วันที่: พุธที่ 23 พฤษภาคม 2562

ปีที่: 18

ฉบับที่: 6330

หน้า: 9(ขวา)

Col.Inch: 93.20

Ad Value: 100,656

PRValue (x3): 301,968

คลิป: ชาว-ดำ

คอลัมน์: จารึกบ้านจารึกธรรม: บัณฑิตน้อยซิมซับบทเรียนชีวิตล้ำค่า เบื้องหลัง 'สามเณรปลุก...

นอบน้อม ไม่มีคำพูดไหนจะบอกนอกจากคำว่า  
ประทับใจในปฏิปทา และการกระทำของอาจารย์  
นั่นเป็นความประทับใจประการแรก  
ความประทับใจประการที่สองในวันลาสิกขา  
หลังจากสามเณรลาสิกขาแล้วได้มาก้มกราบที่เท้า  
อาจารย์อุทัย เห็นแล้วประทับใจ ทั้งสองคนไม่เคย  
รู้จักกันมาก่อน แต่สิ่งที่แสดงออกมีค่ายิ่งกว่าคำว่า  
ความรัก

คำว่าพ่อลูกก่อเกิดขึ้น ผูกพันกันด้วยความดี  
หลังจากนั้นเวลาผ่านไปไม่นานนัก ผู้เขียนอ่านเจอ  
ข้อความที่อาจารย์อุทัยเขียนถึงสามเณรในเฟซบุ๊ก ว่า  
เป็นใจบ้างลูก เพราะสามเณรเป็นตัวแทนของความดี  
จึงไม่แปลกที่จะได้รับความดีตอบแทนมา เห็นแล้วก็  
ปลื้มใจแทนในความรัก ความดีที่อาจารย์มิให้สามเณร

ผู้เขียนได้ถามถึงความประทับใจในการบวช  
ของบัณฑิตน้อย ได้รับคำตอบว่า ประทับใจในการ  
สวดมนต์ นั่งสมาธิ สร้างจังหวะ ฉันทโนบายแล้ว  
รู้สึกดี วันลาสิกขา ก่อนกลับบ้านมาลาหลวงตา  
เจอคณะพระอาจารย์คุณแม่บอกว่า บ่นอยากบวชต่อ  
ไม่อยากกลับบ้าน อยากรออยู่วัดเขาวง ซึ่งต่างจาก  
ความรู้สึกของคณะพระอาจารย์เลย อยากรอกลับวัดๆ

วันนี้บัณฑิตน้อยยังไม่ลืมนัด ไม่ลืมหลวงตา  
ไม่ลืมคณะพระอาจารย์ ถ้าลืมนัด ลืมหลวงตา ลืม  
พระอาจารย์ก็ไม่เป็นไร แต่อย่าลืมความประทับใจ  
ความรู้สึกที่เคยมี ความดีที่เคยทำ กำลังทำอยู่ และ  
จะทำต่อไปในอนาคต ขอให้ความดีรักษา เทวดา  
คุ้มครอง อยู่ให้มั่งคั่ง ไปให้มั่งคั่ง ให้พมทุกข์ พมโศก  
พมโรค พมภัย ประสบความสำเร็จในสิ่งที่ปรารถนา  
ตามสติปัญญาของตนเองและได้กลับมาบวช  
สมความปรารถนา